

S. Imre És Testvérei

Ez én vagyok és a testvéreim: középen a Gyuri, jobbra az Imre, aki kiment Amerikába, és én vagyok a bal oldalon, fehérben. Nyáron volt. Ezt úgy hívták, hogy Hamzsabégi erdő, itt volt Érden, ahogy megyünk a régi 7-es és az új M7-es között volt. A háború alatt kipusztították. 17 éves koromban apám vett Érden egy telket, ott van a három fiú lefényképezve. Faházat vettünk, az erdőben volt. Sajnos ezek közül már nincs senki életben, csak én vagyok életben! A középső bátyám, Imre [1911--2001] technikumba járt a Népszínház utcába [A Népszínház u. 8. szám alatt működő Magyar Királyi Állami Felső Ipariskoláról van szó. Technikumok akkor még nem léteztek. Lásd: ipariskolák]. Az akkor olyan volt, olyan szinten emelt, mint az egyetem. Délelőtt és délután is volt iskola. A bátyámnak olyan kezűgyessége, olyan feje volt, hogy pénz ellenében az egyetemisták jöttek hozzá, és éjszaka rajzolt nekik, ilyen műszaki rajzot pauszpapírra. Imre bátyám itt dolgozott a Fehérvári úton az Ericsson gyárban [A svéd Ericsson cég az első világháború előtt alapított először Budapesten leányvállalatot, amelyet az 1920-as évek végén -- tisztázatlan

körülmények között -- átvett az International Standard Electric Corporation érdekeltségi körébe tartozó Standard Elektromossági Vállalat. -- A szerk.] mint mérnök. Ő technológiát végzett, és ott volt főmérnök. 1939-ben év elején jöttek a különböző zsidómegszorítások [lásd: zsidótörvények Magyarországon]. Én akkor katona voltam, édesanyám mesélte Imiről: a svéd igazgató [??] behívta a négy zsidó mérnököt: ?Uraim, kaptam egy olyan utasítást a kormánytól, hogy a zsidó mérnökök közül, akik négyen vannak, kettőt el kell bocsátani. Akkor maga meg Balázs.? A bátyám akkor legényember volt, azt mondja, ?Őt ne tessék elküldeni, két gyereke van! Én nőtlen vagyok, engem tessék kirúgni!? És ketten elmentek. A bátyám nagyon jóképű gyerek volt, azt tudom, mert a lányok mindig nálam érdeklődtek iránta. Összehozták egy nővel, aki azért volt itt Amerikából, hogy férjet vigyen magával ki Amerikába. Hát a bátyámat úgy látszik, összehozták evvel az amerikai [nem zsidó származású] nővel. A bátyám a kiutazási engedélyt rá egy félévre kapta meg, 1939-ben, olyan december környékén, az utolsó hajóval ment el Amerikába, mert utána a tengeralattjárók miatt már veszélyes volt az óceán. De ő még éppen kijutott.